

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 38: Valse reclamespotjes

Ze doen het allemaal fout, geen enkele klopt, valse reclames liegen je voor en je trapt er open ogen in. Misschien is het de ijdele hoop, de stille verwachting die je doet besluiten het product aan te schaffen. Je zweert ze af maar toch sluimeren ze in je achterhoofd in de wetenschap dat het nooit zal zijn wat het spotje je verteld. Ik kan geen enkele reclame opnoemen die weerspiegelt hoe het ook in de realiteit is. Het begint al fout, gaat slechter verder en eindigt catastrofaal. Voorbeeldje;

Mama is al helemaal in de kleren, gezicht in de plooi, wakker en vrolijk...om 06:02 uur. Het zonnetje schijnt en blij kindjes schuiven aan de steriel witte tafel in het gedesinfecteerde eetkamergedeelte nadat ze ieder nog een knuffelrondje hebben gedraaid met mama. Mama schenkt koffie in voor papa die de krant heeft opgehaald van de veranda en papa geeft blij iedereen een kus. Een big happy family en volop plezier en orde. Met een smeer over het broodje zit de pasta erop en de kinderen beginnen netjes te eten. Oeps, er beland het een en ander op de tafel en de gezichtjes zitten onder. Mama lacht, papa lacht, kindjes lachen en mama zet rustig haar thee op de tafel. Papa neemt nog snel een slok koffie en pakt het gereedstaande doekje om dat aan mama te overhandigen. Er volgt een innige zoen tijdens de doekjesoverdracht en mama poetst de snoetjes. Met een veeg is het schoon, nog even een vers doekje en als sneeuw voor de zon verdwijnt de smoetsigheid en je ziet in de tafel een supergelukkige familie. De kinderen pakken de tasjes en volgen mama vrolijk naar de auto. Papa pakt zijn koffer en gaat er ook op uit. Twee blinkend schone auto's rijden de straat uit en afgelopen.

Gadverdamme wat is dat, wie is zo, bij wie??? Ik wil het weten, serieus, ik wil die mensen ontmoeten en knuffelen...met een dwangbuis.

Komtiedanhe!

Het is 05:12 uur en Nilu begint te blèren. Ze mist Rohan zo, moet plassen, heeft dorst en haar benen zijn te moe. Papa ligt in coma en mama stampet de slaapkamer in. Vrouw! Doe es effe normaal, naar de wc en slapen, het is midden in de nacht joh gek! Nilu ligt weer maar van slapen komt niets meer terecht. Nog geen 13 minuten later is de hele club wakker en mama valt in tranen in slaap. Monsters vliegen met een fanfare band op en neer en papa gaat op de automatische piloot naar de senseo.

Lililililijwillendrinkenlililililbroodlililililuneeestommehiralilililutvmoetaanlilililiaaaa
uuuuwwlililili...papa mompelt Godver begint dat geouwehoer nu al en giet zn
koffie door zn baard. Koffie op de grond, aanrecht, shirt en in geen velden of
wegen een doekje te bekennen. Na nog een bakkie en peuk roep ik de monsters
om de tafel te dekken. Met gigantische tegenzin en kabaal ritselen ze vanalles
bij elkaar en de hagelslag vliegt het hele huis door. Zak met brood wordt de
tafel op geslingerd en het bestek suist langs je oren. Gelukkig lag de tafel nog
vol met lego, klei, auto's en andere bende dus dat ligt nu door het hele huis
bezaaid. Binnen no-time zit Hira tot aan haar oren onder de pindakaas en plakken
worst liggen overal behalve op brood. Er is nog geen enkele lach gezien behalve
bij buurman en buurman want die eten broodje drollenscheet en Hira is een
troelieloejongenindiaan. Nilu klettert van de bank af en Rani bepaald wat
iedereen eet. Wel met haar mondvol zodat alles en iedereen mee kan genieten
van haar broodje vruchtenhagel. Het gaat er links in en valt er rechts weer uit
alvorens Rani veranderd in een heuse hagelslag mitrailleur. Terwijl je alles
probeert te ontwijken ontwaakt sir Poop-a-Lot ook nog eens en die heeft honger
als een idioot en dus is hij alles behalve gezellig. Voeding kwijt, fles kwijt en ook
nog eens een poepluier tot aan zn oorlellen en mama slaapt nog steeds. Na dit oh
zo gezellige eet-moment maken we mama heel voorzichtig wakker. Geen bord is
nog schoon dus eerst moet er vaten gewassen worden, met de hand ja.
Op een gegeven moment is iedereen wel in de kleren en kunnen we gaan. Nilu is
alweer kwijt en Hira heeft geen donder zin. Joep is een sandaal kwijt en rama
moet natuurlijk nu nog even poepen. Rani kan weer eens geen afscheid nemen van
haar telefoon en ongeduldig pushen we de monsters onze auto's in. Er is meteen
al ruzie wie waar gaat zitten en dus hebben we sowieso al drie chagrijnige
monsters. Die auto's van ons zijn te goor voor woorden want Hira had nog liga en
stroopwafel bewaard. We zijn vertrokken, doodmoe, tegenzin, ongemotiveerd en
smerig met een lege maag.
Leuk die reclames maar er klopt geen zak van. Graag zou ik de realiteit willen
zien zodat ik weet dat ik niet de enige ben. Alle producten liggen op voorhand al
klaar terwijl ik alles altijd kwijt ben. Kom gewoon eens bij ons, dat is stukken
herkenbaarder dan dat ultieme televisie gezin. Lachen in de vroege ochtend en al
klaar...doe eens normaal. Ik teken ervoor, hoewel....